

нито закони, нито народны събранія за съвѣщанія за общественны нужды, и прѣснѣто живѣяли въ горы тѣ подѣ сводове тѣ на пещеры тѣ. Срѣщо страна та на Циклоны тѣ, намѣрвалъ са малѣкъ островъ, покритъ съ лѣсове, въ кои то пасяхъ безчисленны стада отъ дивы козы. Тамъ стигнахъ кораби тѣ на Одисея въ една тъмна безлунна нощъ. По зора Гърцы тѣ станѣля и обиколили островче то за да си убиѣтъ дивы козы за ѣденъе. Тѣ имали много вино съ себе си и весело преминахъ остатѣка на деня.

Но скоро по дыма и челѣшка глѣчка, тѣ са договѣдили, че са намѣрватъ близо до обитаема страна: на другія денъ Одисей съ часть отъ свои тѣ спѣтници преминахъ съ корабъ на другія брѣгъ, за да узнае, каквы хора тамъ живѣятъ. Като излѣзалъ на брѣга, той видѣлъ пещера, осѣнена съ лаврова шубръка, около коя то растѣли високи елхи и кичасты дѣбове. Въ тѣзи пещера живѣялъ челѣкъ съ исполинскій рѣстъ; той осамотено пазялъ тука свое то стадо, не са срѣщалъ съ никого и сѣ прѣстѣпны работы си мислялъ.

Одисей зель съ себеси дванайсетъ человекы, а на други тѣ заповѣдалъ да останѣтъ на корабя, — и трѣгнахъ напредъ съ свои тѣ другари, кои то носели единъ мѣхъ съ вино и други пѣтнички потребицы. Като стигнахъ до пещера та, тѣ не намѣрили тамъ исполина, защо то той былъ излѣзалъ вече съ стада та си по ливады тѣ. Въ негово то отсутствіе Гърцы тѣ съ любопытство зели да му прегледватъ пещера та: на около имало кошници съ сыренъе, на една страна были запрѣли агнета та и ерета та; сеѣдове — делвы, кофы были множество за наливанъе на мѣко то. Гърцы тѣ наклали огънь и захванѣли да ѣдѣтъ сыренъе. Скоро са евилъ неполинъ тѣ съ грамаденъ вързопъ дърва, кои то хвърлилъ на земя та съ такъвзи трѣсъкъ, щото Гърцы тѣ са растреперахъ като листъ и са свихъ по жглы тѣ на пещера та. Той вкаралъ въ пещера та овцы тѣ и козы тѣ, кои то щеше да дои, а овны тѣ и